

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **K. S.**, o žalobě na ochranu před diskriminací,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 22. 11. 2021 podání žalobkyně označené jako žaloba proti diskriminaci, jíž podatelka namítá diskriminační povahu mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví z 22. 11. 2021, čj. MZDR 14601/2021-28/MIN/KAN, kterým se stanovuje omezení maloobchodního prodeje zboží a poskytování služeb. Dle žalobkyně opatření ministerstva diskriminuje skupinu obyvatel, která se nenechala dobrovolně očkovat vakcínou proti nemoci covid-19. Podáním se dovolávala svého práva na rovný přístup dle zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), a Listiny základních práv a svobod, nezávisle na jejím svobodném rozhodnutí neočkovat se. Zmínila i vzniklou majetkovou újmu.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o nejasné podání (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), vyzval Nejvyšší správní soud usnesením z 30. 11. 2021, čj. Na 251/2021-11, podle § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobkyni k odstranění nedostatků jejího podání. Konkrétně aby uvedla, zda je její podání návrhem na zahájení řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s, nebo návrhem na zahájení jiného typu řízení. V případě, že se mělo jednat o návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, vyzval ji dále, aby uvedla, proti komu návrh směřuje a doplnila petit.

Podáním z 2. 12. 2021 žalobkyně výslovně uvedla, že se svým původním podáním domáhala svého práva dle § 10 antidiskriminačního zákona, tj. aby bylo upuštěno od diskriminace a aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu. Konkrétně požaduje, aby její svobodné rozhodnutí nenechat si aplikovat nepovinnou vakcínu proti nemoci covid-19 nevedlo k její přímé diskriminaci, omezení jejích práv a svobod a vyčleňování ze společnosti. Podáním ze 4. 12. 2021 žalobkyně doplnila, že upuštěním od diskriminace chce docílit toho, aby mohla sportovat a využívat běžné služby stejně jako očkované osoby.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda se může věcí zabývat meritorně,

přičemž dospěl k závěru, že v daném případě je namístě postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s., dle něhož *soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení.*

Podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona *dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.*

Správní soudy, vč. Nejvyššího správního soudu, poskytují dle § 2 s. ř. s. ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem. Správní soudy rozhodují zejména o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a rovněž o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem (dále viz § 4 s. ř. s.). Správní soudy dle platných právních předpisů nemají pravomoc rozhodovat ve věcech svěřených zákonem do pravomoci soudů v občanském soudním řízení.

Soudy v občanském soudním řízení naproti tomu projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Ochrana před diskriminací je upravena v antidiskriminačním zákoně.

Na základě upřesnění není pochyb o tom, že žalobkyně podala k Nejvyššímu správnímu soudu žalobu na ochranu před diskriminací podle § 10 antidiskriminačního zákona. I z textu žaloby a jejího upřesnění plyne, že se žalobkyně domáhá ochrany před diskriminací, která byla založena vydáním mimořádného opatření, v jehož důsledku je dle tvrzení žalobkyně v určitých oblastech rozdílně přistupováno k osobám očkovaným a neočkovaným. Nadto, zmínila i vznik majetkové újmy. Naopak, žalobkyně nepožadovala zrušení dotčeného mimořádného opatření, ani nebrojila proti zásahu do svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 82 s. ř. s.

V podstatě totožnou věcí se nedávno zabýval zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, jenž v usnesení ze 4. 11. 2021, čj. Konf 18/2020-12, dospěl k závěru, že o žalobě na ochranu před diskriminací podle § 10 odst. 1 antidiskriminačního zákona přísluší jednat a rozhodnout soudu v občanském soudním řízení.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl, neboť se žalobkyně podanou žalobou domáhá rozhodnutí v právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Důsledkem odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. je zachování časových účinků žaloby doručené Nejvyššímu správnímu soudu, podá-li žalobkyně v souladu s poučením žalobu u příslušného soudu v občanském soudním řízení ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Žalobkyně může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci

pokračování

žalobu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu jako soudu v občanském soudním řízení (§ 46 odst. 2 s. ř. s. a § 84 odst. 1 o. s. ř.). Bude-li žaloba v této věci podána k příslušnému soudu v uvedené lhůtě, platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně 9. prosince 2021

Petr Mikeš
předseda senátu